

Do radotínského kina míří Erotikon!

Film, který byl v době vzniku a uvedení do kin tvrdě cenzurován, natočil legendární režisér Gustav Machatý; ten byl i autorem scénáře. Na filmu spolu s ostatními tvůrci pracoval v roce 1929.

Zcela mimořádný umělecký počín neměl snadný „vstup do života“. Premiéra se uskutečnila v roce 1930, kdy již nastupoval svoji éru zvukový film a po celém tehdejší kulturním světě včetně Prahy kina instalovala zvukové aparatury.

Uměleckou kuriozitou je skutečnost, že námět milostného zklamání dcery železničního hlídače režisérovi

foto: ACFK

poskytl básník Vítězslav Nezval, jenž kvůli obavám z výpadků svých druhů z avantgardního uměleckého sdružení Devětsil nebyl v titulcích uveden.

Za mimořádný úspěch a ohlas vědčí film rovněž hereckým výkonům hlavních představitelů, které režisér vybral z reklamních důvodů většinou

v cizině. Rovněž volba atraktivního titulu, použitelného i pro zahraniční distribuci, zřetelně signalizovala Machatého exportní ambice. A dílo skutečně svému autorovi cestu do zahraničí otevřelo, v první polovině 30. let opustil Československo a natáčel v Rakousku, Itálii a v USA.

Jak řečeno výše, film byl cenzurován, i když dnešní divák, zocelený četnými intimními a nejintimnějšími scénami současné filmové produkce, může mít dojem, že název neodpovídá tak zcela obsahu díla. Nicméně Machatého černobílý němý snímek je výmluvným důkazem toho, že k intenzivnímu zachycení pocitů a atmosféry není třeba ani slovo, ani barva, ani rozpitvané erotické detaily. Přesto, anebo právě proto, patří film mezi málo reprezentativní práce české němé kinematografie, které snesou srovnání se zahraniční produkcí. Diváci z Radotína a okolí se o jeho kvalitách budou moci přesvědčit v pátek 25. února v 19.00 hodin.

Závěrem uvedme, že v březnu se mohou filmoví nadšenci těšit na francouzský snímek Velká láska, který natočil režisér Pierre Étaix v roce 1969. Tento film je, právě tak jako Erotikon, součástí letošního Projektu 100. **Ing. Petr Binhack**

Bude se vítat jaro

Březnové „Vítání jara“ v radotínském hospůdce Pivní Sanatorium se stalo tradicí – letos se za podpory Městské části Praha 16 uskuteční již 5. ročník této oblíbené kulturní zábavy se zpěvy i tanci. Bude to v sobotu 12. března od čtvrté hodiny odpolední.

Po slavnostním zahájení obdrží každý (jak se už stalo dobrým zvykem) z přítomných žen květinu. A po úvod-

ním připitku se rozběhne již samo hudební přivítání jara, které, jako každý rok, zajistí skupina Beer Sanatorium s přáteli ze skupin Dyk je to jedno a Rockers. Od sedmé hodiny bude zábava již vyloženě taneční.

Během přestávek se uskuteční autogramiáda přítomných hostů a zazní libé zdravice některých příchozích. Každý, kdo při své předjarní procházce zbloudí do radotínských kopců, bude na „Sanatorce“ vítán. **-pn-**

Autoři Občanského průkazu v Radotíně

Skutečnost, že v Radotíně stále nejen existuje, ale na plný plyn i funguje klasické kino, byla pro pány Petry Šabacha a Jarchovskeho dostatečným důvodem, aby tento unikát přijeli podpořit osobně. Učinili tak v den, kdy se tu promítal film, pod nímž jsou oba podepsáni jako tvůrci – jeden námětu, druhý scénáře. A spolu s nimi přišel i stříhač Vladimír Barák. Po večerním představení Občanského průkazu zůstali v sále nejen oni tři, ale i naprostá většina diváků, to kvůli následující besedě a autogramiádě.

Důvodem možná nebyla jen touha poznat ty, kdo příběh stvořili, ale i potřeba ujistit se, že člověk není jediný, na koho těžce dosedla atmosféra „normálních“ dní normalizačních let. Asi to bylo znát, protože dříve, než začal odpovídat, položil Petr Jarcho-

Zleva Petr Šabach, Petr Jarchovský a Vladimír Barák

ský sám otázku, zda ta komedie přišla obecnostu dostatečně zábavná.

Ne proto, že by nebylo čemu se zasmát. Přesto asi míra bezstarostnosti smíchu značně záležela na ročníku narození. Ti, kdo si to všechno prožili v již ne zcela batolecím věku, asi už navždy budou mít zpacené dlaně z vět typu „Váš občanský průkaz!“ či „Nezapomněl jsi celní prohlášení?“. Za ty za všechny odpověděla jedna divačka větou: „Měla jsem pocit, že mne tam někdo vrátil.“

Pak už následovala debata o tom, do jaké míry se prolínají osobní prožitky spisovatele a scénaristy, kteří tu svou revoltu prožívali přece jen s určitým časovým odstupem. (Hodně.) A ta-

ké, jak moc to vše museli objasňovat mladým představitelům hlavních rolí, pro něž šlo už o čistě historické období, protože se všichni narodili nějaký ten pátek po „sametové“. (Hodně. Dokonce jeden večer strávili v hospodě nad objasňováním různých slangových výrazů, které obnášel scénář.)

Ne, že by dnes přestala existovat revolta proti společnosti a konformitě. Ale opravdu se obtížně vysvětluje, že stačilo tak málo, jako chtít poslouchat muziku podle vlastního výběru a nosit dlouhé vlasy, aby člověk skončil v dvouletém učebním oboru místo na střední (potažmo vysoké) škole. O tom všem také byla debata. I o tom, že mezi-generační pochopení je problematické oboustranně, Petr Šabach prohlásil, že psát o současných mladých by opravdu

nedokázal. Přitom, když se zaposloucháte do prvních vět filmu: „Jmenuju se Petr Hájek, ale kamarádi mi říkají Žába, to že mám velkou hubu. Byl bych radši, kdyby mi říkali Jagger. Žiju s matkou, otcem a mladším bráčkou Matesem. Víc času ale trávím s partou kluků z naší školy - Vencou Jehličkou alias Popelkou, Alešem Kovandou a Dimitrijem Kubíčkem, kterému všichni říkají Míta. Jsem trochu flegmaš a mám rád bigbeat. Dost často se prudím se svým otcem. Poslední dobou chodím s holkou, která se jmenuje Hanka.“, nemáte pocit, že by to všechno bylo zas až tak jiné. Bylo, ale jak moc, to musí vyřešit každý sám pro sebe. Koneckonců, ty střední a vysoké absolvovali mnozí. **-kd-**

Baby Bio Rado(s)tín

Dokončení z titulní strany

Radotín ve spolupráci s o.s. Petrklíč totiž připravila opravdový experiment v podobě nového projektu roku 2011 – dopolední představení pro rodiče na mateřské a rodičovské dovolené. Půjde o speciální projekci se sníženou hladinou zvuku a částečným osvětlením. To dohromady nabídne příjemnou rodinnou atmosféru.

foto: Falkon

Pro děti přítom bude připraven i hrací koutek (s odborným dohledem dvou asistentek), budou tak rodičům na dosah a ti se mohou věnovat filmu...

První představení se chystá v pondělí 21. února 2011 od 10.00 hodin – budou to Ženy v pokušení. Vstupné pro rodiče na toto představení činí jen 50 Kč.

Ale tím nápady pro budoucí vývoj projektu nekončí. Jaké jsou další plány? V Radotíně chtějí do budoucna připravit možnost výběru filmů dle projevených přání, krátká dětská představení s tvůrčí dílnou... Prostě tu jsou připraveni reagovat na podněty, požadavky a představy těch, pro něž to celé vymysleli.

Teď už jen zbývá přijít a vše na vlastní kůži vyzkoušet! **-kd-**

To byl Louskáček!

Jakoby byli inspirováni slovy klasika „Fantazie, to není představovat si, co věci nejsou, ale udělat něco, co by mohly být“, učitelé tanečního oboru ZUŠ Klementa Slavického Veronika Všeticková a Danil Zidek se zhostili nového nastudování světově známého díla klasického baletu Louskáček – pohádkového příběhu z pera E. T. A. Hoffmanna doprovázeného čarokrásnou hudbou P. I. Čajkovského.

A úkol to nebyl snadný! V představení měly vystoupit všechny děti, které v současné době studují taneční obor v Radotínské ZUŠ. Ten čítá ke stovece žáků ve věkové škále od 5 do 15 let. Po předchozí zkušenosti s loňským uvedením Louskáčka v prostorách Kulturního střediska Radotín bylo jasné, že je zapotřebí mnohem větší sál s vhodným zázemím a dostatkem míst pro diváky. Přesto, že se takový prostor nakonec podařilo získat, bylo i letos velmi rychle vyprodáno.

Byl lednový poodečer. Předsáhlí městské knihovny v Praze na Mariánském náměstí hučelo nedočkavostí. To, co se však dělo v předsáhlí, se zdaleka nemohlo vyrovnat mumraji v zákulisí. Vždyť některé z dětí čekala jejich úplně první pódiová zkušenost v životě. Týdny a měsíce příprav v tento večer dospějí k vytoženému cíli. Ideje a představy kantorů, dětí i jejich rodičů a všech, kdo se na představení účastnili, nabudou konkrétní podoby. Všichni už jsou pohodlně usazeni, hudba zní, forbinou přichází postava s lucernou a uvádí nás do příběhu.

Tou postavou je pan Drosselmayer, strýček Klárky, hlavní postavy příběhu. Ztvárnila jej spolu s dalšími rolmi Anežka Havránková. Opona se pomalu odkrývá a před diváky se rozsvěcuje první scéna. (Je třeba zmínit, že spolupráce mezi obory radotínských ZUŠky

Co chystá Městská část Praha 16 v roce 2011

12. února
XVI. Radotínský bál (již proběhl)

2. července
Harmonikafest

12. března
Vítání jara v Pivním sanatoriu

3. září
Podzemní Rodeo

24. března
Čaj o třetí pro radotínské seniory s doprovodným programem

17. září
III. Radotínský Burčákfest

30. dubna
Velké radotínské rodeo

15.-16. října
IX. Havelské posvícení

7. května
Turnaj v petanque

13.-19. listopadu
Kruh výtvarníků

7. května
Akce IZS (Integrovaný záchranný systém)
Odpoledne plně ukázkové práce zásahových jednotek

27. listopadu
I. Adventní koncert

13.-14. května
Radotínská radost (začátek v pátek v 19.00 hodin)

4. prosince
II. Adventní koncert

28. května
Velký dětský den

11. prosince
III. Adventní koncert

3. června
Rytířské klání

18. prosince
IV. Adventní koncert

4. června
Královský průvod

26. prosince
Zvonohra

18. června
Neckyáda

31. prosince
Ohňostroj

Termíny jednotlivých akcí jsou stanoveny předběžně a některé z nich se možná ještě budou nepatrně měnit.

je velmi úzká – na výrobě jevištních dekorací a masek doplňujících překrásné a četné kostýmy podíleli i žáci výtvarného oboru.) A už můžeme vidět představitelku hlavní role Amálii Najmanovou. Ta již od svého nástupu do tanečního oboru dosáhla pod vedením V. Všetickové nemalých úspěchů na tanečních soutěžích, jakými jsou Ašský střevíček, Pardubická arabeska a dalších. V tomto představení ji v roli Louskáčka doprovázel student druhého ročníku konzervatoře Mi-

nebylo přeneseno na diváky v sále. Možná drobná zaváhání by bez vlídného úsměvu odhalil a kritizoval jen skutečný škarohlíd. Laskavý divák jistě s radostí využije neopakovatelné příležitosti k vytržení z rychlého běhu každodenního života a nechal se vtáhnout do děje, aby navíc spolu-prožil s dětmi jejich nemalý divadelní úspěch. Rodiče, dědečkové a babičky, strýčkové a tetičky, zkrátka všichni, kteří se s obdivem a zatajeným dechem dívali na „tu svoji“ nebo „své-

foto: Stanislav Honzík

Štědrovečerní tanec z baletu Louskáček

ho“, jistě odcházeli naplnění pýchou. Ke spokojenosti měli dobrý důvod i učitelé žáků, vedení školy a mnozí další, pro které byl tento výlet do světa fantazie a dětských snů osvěžujícím a podnětným zážitkem.

Mgr. Božena Osvaldová

Ujmout se inspicie takového kolosu by zasloužilo smeknutý klobouk. Co však bylo ještě obdivuhodnější, že nic ze spěchu a nervozity v zákulisí

A ještě jedno nahlédnutí, tentokrát očima osmileté Emilie Magdaleny Kratochvilové: „Louskáček je baletní pohádka, ke které složil hudbu P. I. Čajkovskij. Jeho hudbu znám z Labutího jezera. Tento Louskáček byl mimořádný, protože ho tancovaly jen děti. Bylo to nádherné. Dozvěděli jsme se o tom představení od mé paní učitelky, ke které chodím na housle. Chtěla jsem vidět vystoupení baletek, se kterými se vidám ve společné šatně, když chodím na nauku.“

Autorské čtení v radotínském knihovně

Místní knihovna Radotín zve všechny příznivce dobré četby na autorské čtení pana Josefa Fraise z právě dokončených pamětí Andělé s monokly, spojené s besedou.

A kdo že to bude číst? Josef Fraiss (1946) napsal desítky románů a novel, a více než dvacet divadelních her. Vyučil se v Ostravě horníkem, ale již počátkem šedesátých let začal publikovat časopisecky a v rozhlasu. Po delší nezaviněné přestávce znovu vydával od roku 1978 a vzrůstající obliba jeho knih mu umožnila stát se spisovatelem z povolání. Z autorových próz jsou nejznámější: Muži z podzemního kontinentu, Válka mezi

labutěmi, Osmý den týdne, Penzion pro svobodné dámy; z divadelních

foto: Hejrová

her parodický muzikál Syn pluku či muzikál Báječné místo k narození. Věnuje se také filmové a válečné historii (Obrazové životopisy, Trojhvězdi nesmrtných, Slavné příběhy, slavná vítězství koruny české) a podílí se na tvorbě encyklopedických Toulek minulostí světa. P. S.: Řečený génius žije od podzimu 1989 v Radotíně.

Takže pro ty, kdo budou chtít přijít: čtení se koná v pondělí 7. března od 19.00 hodin v Místní knihovně Radotín. O hudební doprovod se při něm postará Ing. Stanislav Grossmann. **-if-**